

Koupit psa, je jediný způsob jak
za peníze získat lásku...

číslo 61
ročník XIX
léto 2002

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitcheneru, Waterloo a Guelphu

České volby do Poslanecké sněmovny roku 2002

Martin Jelinowicz

Předmětem následujících řádků budiž jednak úvaha aktuální nad výsledkem letošních květnových voleb a jednak malá úvaha perpetuální o volebním systému demokratického kapitalismu.

Úvaha aktuální

Shrme si nejprve pro přehlednost všeobecně známou statistiku volebních výsledků. Procenta jsou zaokrouhlena.

Volilo 58% registrovaných voličů.

Strana	ČSSD	ODS	KSČM	KOALICE
Odevzdáno hlasů (%)	30	22	19	14
Ztráta (-)/ Zisk (+)	- 4	- 5		- 8
Poslaneckých mandátů	- 3	- 8	+17	-6

Zbytek hlasů (15%) je roztržštěn na malé, bezvýznamné skupinky.

Několik kuriozit z českého parlamentu.

(a) Nově zvolená sněmovna má šest místopředsedů, tj. jednoho na 33 poslanců. Je to prý světový rekord v počtu místopředsedů na jednoho poslance.

(b) Spojením ČSSD a Koalice vzniká blok čítající 101 hlasů. Vzhledem k tomu, že Sněmovna má celkem 200 poslanců, je to převaha pouhého jednoho hlasu. Jeden z poslanců ČSSD, Jan Kavan, byl zároveň jmenován předsedou Valného shromáždění spojených národů a nebude tedy přítomen hlasování, čímž dochází k nerozhodné situaci. Situace jako stvořená pro pěstování alibismu.

Důležité je, co z výše uvedené volební statistiky plyne. Jaký můžeme udělat závěr? Nejvýznamější je počet nevoličů. Kdo jsou nevoliči z psychologického hlediska? Můžeme prohlásit, že nevoliči jsou větším dílem lidé neprivilegovaní, v politickém smyslu rezignovaní a z hospodářského hlediska nespokojení. Nevoliči rozhodně nejsou oporou stávajícího pořádku. Nevolič je skeptik. Nevěří, že by

DOBŘÝ DEN!

výsledek voleb mohl ovlivnit jeho život, ať by už dopadl jakkoliv, v čemž má většinou pravdu. Naproti tomu lidé privilegovaní nebo z hospodářského hlediska spokojení většinou volí. Důvod spočívá v lidské povaze. Je totiž velmi snadné přesvědčit privilegované a blahobytné o možné ztrátě výhod, neboť jak praví básník: „Peníze jsou plaché a možno je uřknout.“ Naproti tomu je velmi nesnadné přesvědčit nemajetné a neprivilegované o možném zisku. Možnost ztráty je velmi reálná a pravděpodobná; naděje na zisk je těžko uvěřitelná mátoha. Privilegovaní volí za zachování dosavadního stavu, neprivilegovaní, pokud vůbec volí, žádají změnu. Je to všechno velmi snadno pochopitelné a logické. O nevoličích a voličích napsal pronikavou a vtipnou studii J.K. Galbraith *Culture of Contentment*, jež byla také inspirací k sepsání předcházejících řádků. Tolik o nevoličích a voličích.

Volební statistiky vyjadřují množství; nemohou ale zachytit rozdíl v kvalitě, který tu bezpochyby existuje. Je veliký rozdíl mezi volbou pozitivní a negativní. Mohu například z přesvědčení volit určitou stranu nebo osobu, což je volba pozitivní. Naproti tomu velká část voličstva volí podle nejmenších antipatií. Takovou volbu můžeme nazvat negativní volbou. To je asi příklad sociální demokracie. Můžeme se domnívat, i když dokázat to nelze, že mnozí ODS volit nechtěli a KSČM se nejevila jako přijatelná alternativa. Z negativních hlasů pro ČSSD nelze ještě usuzovat na nějaké vřelé sympatie k této straně. To by byl velký omyl. Jistě také získal pro sociální demokracii svým umírněným a skromným projevem Vladimír Špidla. Je to muž, který neměl v životě ustláno na růžích a který dodržuje jednu velmi nezvyklou zásadu. Nesměje se, když k tomu není příčiny. Jako by se řídil ruským příslovím: „*Směch bez příčiny, příznak duračiny.*“ Z uvedených volebních statistik a z jednoduchých úvah vyplývá, co už vlastně všichni víme.

A. Velká část české veřejnosti nepřikládá volbám valného významu a

B. Podpora stávajícímu globalistickému kurzu je mezi českým obyvatelstvem velmi chabá.

Například ve vesnici Čichalov, okres Karlovy Vary, dalo svůj hlas komunistické straně 63% registrovaných voličů. Hlasy volající po změně, tj. odevzdané sociální demokracii a komunistické straně (30% + 19% z 58%) představují 28% obyvatelstva. Spolu s 42% nevoličů tvoří blok zhruba 70% občanů, které nemůžeme počítat mezi příznivce transformačního procesu, jehož hlavním architektem byl Václav Klaus.

Rozbor volebních výsledků je názornou ukázkou, jak rozdílně lze v lidských záležitostech vysvětlovat jednu a tutéž skutečnost. *Pravá* strana si vysvětluje pokles preferencí nějakým technickým detailem; nikdy ne vlastní politikou. *Levá* strana vidí v poklesu preferencí pro pravicové strany volání po sociálním státu. Mezi technické detaily počítá naše pravice například:

(a) Nedostatek peněz na nájem profesionální agentury pro vedení volební kampaně. Tento argument je vlastně přiznáním, že nevyhrává obsah, ale forma. Je to přiznání myšlenkového vakua naší pravice.

(b) Selhání sdělovacích prostředků. Je to velmi nejasný argument, uvážíme-li, že takřka všechny české sdělovací prostředky propagují zcela nepokrytě globalistický kurz. Komunistické *Haló noviny* mají poměrně malou čtenářskou základnu a sociální demokracie už dávno nemá své *Právo lidu*. Kdo tedy vykonával a jakou formou tak velký vliv na českou veřejnost?

(c) Opoziční smlouva mezi ČSSD a ODS. Ta byla uzavřena mezi dvěma stranami a tedy její existence nevysvětluje, proč by měla více poškodit ODS nežli ČSSD.

(d) Automatizovaný telefonát Václava Klause veřejnosti těsně před volbami.

(e) Naše pravice nebyla dosti *pravá*. Z jejich řad zazněly pochyby o zásahu NATO proti Jugoslávii, nepostupovala dosti razantně v privatizaci a růstu státního dluhu a hrála na nacionalistickou strunu.

Proč tedy důsledný nesouhlas s vojenskou akcí armád NATO, volání po sociálním státu a důraz na nacionalistickou strunu naopak získal hlasy pro komunistickou stranu? Argument má logickou trhlínu. A navíc byl to Václav Klaus, který kdysi v počátcích transformace prohlásil, že žádné národní zájmy neexistují. Obhajoba nějakých národních zájmu nezní tedy z jeho úst přesvědčivě.

Na závěr této kapitoly. Nikdy naše pravice nepřipouští, že by pravou příčinou volebních preferencí mohl být negativní dopad tzv. reformy na život řadových občanů. Princip je jako obvykle mimo debatu.

Za zmínku stojí, že výsledek voleb neměl negativní dopad na kurz české koruny. Ba naopak. Koruna nadále stoupala vůči všem měnám světa. Důvodem je nákup korun v očekávání privatizace velkých státních podniků. Z čehož plyne, že zahraniční spekulanti žádnou změnu privatizačního kurzu v české politice neočekávají. Privatizaci zbavuje se volená vláda dobrovolně kontroly nad investičními rozhodnutími a předává tak otěže moci nadnárodnímu korporativnímu sektoru. Tím je vše dáno.

Úvaha perpetuální

O volebním systému demokratického kapitalismu.

Čas od času propuknou v každém demokratickém státě debaty, kterak vylepšit volební systém. Tyto debaty jsou vždycky technického rázu. Jak rozdělit místa v parlamentu, zda je lepší systém většinový, poměrný nebo nějaká kombinace obou. Těmto debatám by ovšem měla předcházet debata zásadní, a sice zda jsou vůbec státní záležitosti ovlivnitelné výsledkem voleb. Praxe neprokazuje nějakou přímou souvislost. Můžeme prohlásit, že chod věcí je potenciaálně ovlivnitelný výsledkem voleb, což je pravá příčina útoku korporativního sektoru na volené národní vlády. Všimněme si několika běžných paradoxů.

(A) Obyvatelstvu je vštěpováno jakou obrovskou vymožeností jsou volby a systém více stran. Slyšíme pokrytecké lamentace nad nízkou účastí voličů. Zároveň se dovídáme, že současný globalistický kurz je nevyhnutelný. Je nezbytně nutné vstoupit do NATO, přistoupit na veškeré podmínky vstupu do Unie, vyrovnat rozpočet, privatizovat, atd. Je-li současný vývoj nevyhnutelný a nutný, k čemu tedy pořádat volby? Není přece nutné hlasovat pro západ slunce? A navíc podle oficiálních teorií nemá vláda do ničeho zasahovat. K čemu tedy volit vládu, která do ničeho nezasahuje?

(B) Teorie praví, že demokratický stát je pamětliv mínění svých poddaných. Na straně druhé se volení zástupci scházejí na nejrůznějších globalistických konferencích pod policejní ochranou, jež je má bránit před rozhévaným davem. Statisicům demonstrujícím bylo mnohokrát řečeno, že jejich protesty nemají žádný vliv na politická rozhodnutí. Kdo tedy má vliv? Zajímavá je rétorika. Volený zástupce, který slibuje věci lidem prospěšné jako například práci a životní jistoty, není demokrat, ale populist, což je v terminologii Nového světového řádu těžký hřích.

Dvojitá vláda

Každý stát, včetně České republiky, má de-facto dvojitou vládu. Vládu trvalou, nikým nevolenou a vládu přechodnou volenou. Přechodná vláda plní direktivy vlády trvalé, což je normální chod věcí, který bývá označen pojmem *standartní demokracie*. *Standartní demokracie* je tedy technický termín označující vládu s naprostým vyloučením veřejnosti z rozhodování při zachování demokratického rituálu. Trvalou vládou se rozumí síť nevlivnějších korporací, bezpečnostní a represivní aparát,

finanční systém, předivo mezinárodních smluv, atd. Nikdo nevolí zástupce World Trade Organization, Bank for International Settlements, World Bank, správních rad a bankovní ředitele, ačkoliv mají daleko větší vliv nežli volení zástupci. Situace se někdy komplikuje tím, že volený zástupce často bývá členem vlády trvalé. Termín vláda trvalá a vláda přechodná použil Paul Hellyer ve své knížce „Goodbye Canada“. Na straně 186 uvádí zajímavý příklad na střet mezi vládou přechodnou a volenou.

O stranách

Podle oficiální ortodoxie jsou politické strany nositelem pluralismu. Voliči si prostě mohou vybrat mezi stranami podle programu, který jim nejvíce vyhovuje. Je to analogie nákupu zboží v hypermarketu. Je to krásná teorie obsahující jako každá dobrá propaganda dílčí pravdy. Politické strany jsou de-facto fikce existující pouze na papíře nebo na televizní obrazovce. Nevyvíjejí takřka žádnou činnost, kromě období těsně před volbami, a nemají žádnou členskou základnu. To, co strany někdy uvádějí jako členskou základnu, jsou prostě lidé, kteří podepsali nějakou přihlášku a složili členský příspěvek. Strany tedy samy o sobě nepředstavují žádnou sílu a nemohou tudíž nic prosadit. Voliči tedy volí ve většině případů fatu morganu.

Závěr

Pokud se týče nadějí vkládaných do sociální demokracie, je to hnutí, z jehož řad vyšlo mnoho zajímavých myšlenek a mnoho obětavých lidí. Bohužel je to také strana, která v rozhodujícím okamžiku bezpečně selhala. Pokud je historie vodítkem, lze s velkou jistotou prohlásit, že naděje v ní vložené budou opět zklamány. Můžeme jenom spekulovat, zda zklamání voliči posílí řady nevoličů nebo nějaké jiné strany. V každém případě to bude mít minimální dopad na chod věci. Úkolem voleb a volených zástupců není věci měnit, ale legitimizovat rozhodnutí elit a udržovat systém v chodu.

DATA, KTERÁ SI V TYTO MĚSÍCE PŘIPOMÍNÁME

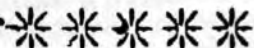
5. a 6. července jsou v České Republice svátky, dny pracovního klidu. Připomeňme si velmi významné historické osobnosti, s těmito daty spjaté.

Cyryl a Metoděj: Proč mají takový význam? V r. 863 přinesli do našich zemí křesťanství, a to v jazyce slovanském, ne latinském anebo německém. Tak si to přál Velkomoravský kníže Rostislav, když žádal byzantského císaře o vyslání věrozvěstů. Bratři Metoděj a Konstantin, který později přijal jméno Cyryl, byli nejen vykladači a šířitelé Kristova evangelia, ale přispěli významně ke kulturnímu životu našich zemí. Znali slovanský jazyk a přinesli na Moravu překlad části písma svatého. Pokračovali v překladatelské činnosti a pozvedli tak řeč, jakou se ve Velkomoravské říši mluvilo, mezi kulturní jazyky, schopné šířit učení Kristovo. Cyryl vytvořil první slovanské písmo, které se vyvinulo v kyriliku. Cyryl s Metodějem obhájili svou misi před římským papežem a dosáhli i uznání liturgického jazyka slovanského. Papež Hadrián II. dokonce přiznal Metodějovi titul arcibiskupa panonského.--

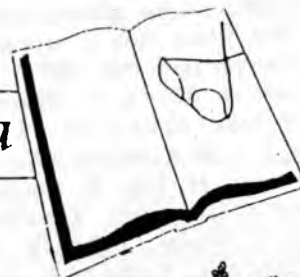
Mistr Jan Hus byl jeden z prvních velkých myslitelů, kteří předešli svou dobu a odvážili se kritizovat církevní a společenské řády. Začal jako chudý kněz a dosáhl vysokých universitních hodností. Z betlémské kaple v Praze kritizoval rozmařilost bohatých církevních hodnostářů a jejich odchýlení od křesťanského učení. Kázal česky, poutavě a učil lidi myslet. Proto se stal oblíbeným kazatelem nejšířších vrstev. V r. 1414 byl pozván na církevní koncil do Kostnice. Své myšlenky na nápravu církve hájil, ale protože její vedení i světská moc v něm viděly nesmiřitelného nepřítele, byl zajat, prohlášen za kacíře, mučen, a 6. července 1415 upálen. Jeho popel byl vhozen do Rýna. Jeho mučednická smrt vyvolala husitské hnutí. Husův význam se však týká i jeho zásluh o čistotu, rozvíjení a zdokonalení spisovného českého jazyka. Měl zásluhou i o tzv. Kutnohorský dekret z r. 1409, kterým král Václav IV. upravil poměr volebních hlasů na pražské universitě ve prospěch Čechů.--

O 21. srpnu 1968, se už popsaly tuny papíru. Ale v posledních deseti letech si nevzpomeneme téměř vůbec na toto tragické datum, kdy armády pěti zemí Varšavské smlouvy, vedených Sovětským Svazem, v noci na 21. srpen 1968 vtrhly na území Československa a ukončily slibný politický, kulturní a hospodářský vývoj, zvaný Pražské jaro. Mnozí jsme pamětníci. Snad se nám aspoň vybaví vzpomínka na rozčilení, pláč a bezmocný hněv. Jednu krátkou chvíli národ stál pohromadě: nosily se trikolory, lidé okupantům kladli odpor odstraňováním směrovek a nápisů. Brzy nastoupila normalizace. Velké množství lidí odešlo do exilu. Po r. 1989 vzpomínka na invazi zapadla. Přitom se jedná o jeden z nejčernějších dnů československých dějin. Jak předvídal ve své známé písničce z té doby zpěvák a básník Karel Kryl, tato noc nebyla krátká.

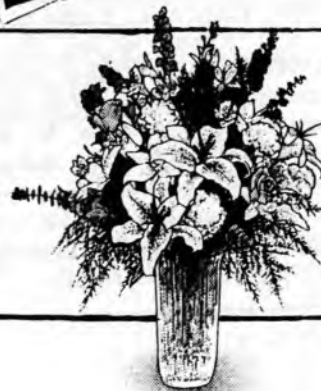
-bks-

Naše Kronika

S radostí oznamujeme, že dne 25. července se paní EVA HAVLÍKOVÁ dožila krásných 90 let! Její švagrová, ak. malířka, paní VĚRA HAVLÍKOVÁ oslavila následující den 26. července dokonce 94 let! A do třetice - 23. října oslaví svoje osmdesátiny populární a oblíbená paní VĚRA ROUSOVÁ! Kde je paní Rousová, tam nemá "blbá nálada" místo pro samou legraci a smích! Všem třem našim členkám přejeme hodně slunných a bezstarostných dnů!

Slovo ke čtenářům

Dobrý den je snad jediným artiklem na světě, jehož cena zůstává od jeho vzniku, před málem 20 lety, stále stejná - je pro zájemce zdarma. Ačkoli cena papíru, tisk a v ne menší míře i poštovné neustále stoupá a výroba našeho časopisu je stále větším a větším zatížením pro naši pokladnu, nehodláme naše členy a čtenáře rmoutit žádným zavedením předplatného. Už před lety jsme si ve výboru naší odbočky říkali, že jestli ceny takhle porostou a lidé nás nebudou podporovat, nezbyde, než vydávání Dobrého dne zastavit. Ceny rostou vesele dál, ale právě tak nerušeně vychází dál i Dobrý den. Čtenáři se k nám totiž neobrátili zády a s naprostou samozřejmostí nám dobrovolně posílají svoji přispěvky a tím i svoji vyjádření obliby s časopisem. Pravda, máme v adresáři pár čtenářů, kteří Dobrý den dostávají, ale nikdy nám nepošlou ani na poštovné, ale těch není mnoho, a jsou to možná často i lidé, kterým se zrovna "nevede", tudíž jsme rádi, že je můžeme třeba aspoň trochu potěšit. Za ta léta co DD vychází nám asi pět čtenářů časopis odřeklo, což jsme kvitovali jako kulatní jednání a spolupráci. Slibujeme Vám za Vaší věrnost, že zůstaneme čtvrtletníkem jistě **nekonformním**, ale zároveň otevřeným všem názorům krajanského spektra, Čechům i Slovákům.

Příjemný zbytek letošního horkého léta!

Čtvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Vychází v počtu 350 výtisků a výbor kitchenerské odbočky ČSSK jej zaslá zdarma všem Čechům a Slovákům, u kterých má potvrzený zájem. Pokud si nepřejete DD dostávat, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání! Rovněž nám prosím sdělte změnu adresy! Uvítáme Vaše dopisy, články, zkušenosti, názory a kritiku, které pošlete editorovi na adresu v tiráži, nebo faxujte na číslo (519) 576 - 2149. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 5. srpna (augusta) 2002 nám poslali dary na tiskový fond následující čtenáři, kterým patří náš dík!

J. Raková 150.- \$, F. Balnar 100.- \$, M. Chaloupecký 60.- \$, M. Ošmera, J. Majer a Dr. F. Vetiška všichni 50.- \$, J. Vlach, Jan a Eva Černí, manž. Melicharovi, manž. Pravdovi a J. Klos všichni 30.- \$, manž. Šeflovi, V. Matušková a F. Herold všichni 25.- \$, R. Locherová, H. Obr, T. Horký, manž. Skárečtí, manž. Hudcovi (Leamington), H. Ilčenko, manž. Lukšičkovi, manž. Yopařilovi, manž. Rousovi (Moorfield), Z. Příšovský, V. Táborský, I. Nováková, J. Novák, V. Hnullk, manž. Strausovi (Oakville), F. Havlík - Haur, V. Glasserová, manž. Tůmovi, L. Bauše a B. Suda všichni 20.- \$, M. Rubanová, L. Šandová, J. Martínek a A. a J. Kosovi všichni 15.- \$, J. Šupčík 11.- \$, V. Václavková, B. Šafaříková, J. Pirková, M. Maršálek, J. Stangl, manž. Staňkovi, manž. Klvaňovi, V. Frolová, J. Skubník (London), J. Soustek, V. Cícha (Vancouver), D. Fišlová, manž. Kuhnovi, I. Bergman, J. Troníček, J. Pata, manž. Pernicovi, M. Buryánková, R. Sudek (Hamilton) všichni 10.- \$. anonymní dárce a K. Hartlová 7.- \$, J. Kargerová, A. Host a manž. Cejnarovi 5.- \$.

Výbor odbočky ČSSK v K-W-G děkuje všem sponsorům a všem dobrovolníkům, kteří se zasloužili o zdařilý a úspěšný průběh našeho tradičního pikniku, konaného dne 1. června (júna) v Riverside Maples.

Naše odbočka ČSSK v K-W chystá na měsíc říjen (október) zajímavé setkání s velvyslancem České republiky v Kanadě, panem Ing. Vladimírem Kotzým. Náš host promluví o stále trvajícím významu 28. října pro Čechy a Slováky a nezůstane ani dlužen odpovědí na dotazy z vašich řad o poměrech v ČR. Beseda, která se pravděpodobně uskuteční v Riverside Maples v St. Jacobs, nemá ve chvíli, kdy vychází toto číslo Dobrého dne, přesně stanovené datum. Informujte se proto prosím u členů výboru, nebo přímo u K. Kubenkové na čísle 664 - 3602.

Svátek 28. října (oktobra) oslavíme koncertem českých umělců, absolventů Akademie múzických umění v Praze PETRA MATEJÁKA (housle) a JANY LECLERK (piano). Koncert, převážně z děl českých mistrů se uskuteční v pondělí 28. října v sále Městské knihovny v Kitcheneru v 19.00 hodin PRESNE! Pevně věříme ve vaši hojnou účast a doufáme, že si před našimi hosty neuděláme ostudu! Podrobnosti obdržíte od členů výboru.

You and your friends are cordially invited to attend the opening of an exhibition entitled

" THE LIFE JOURNEY "

the retrospective paintings and achievements by

MIROSLAV SIDNEY OSAERA

*Saturday, October 26, 2002,
2:30-4:30 pm
at the Waterloo Community Arts
Centre in the Button Factory
25 Regina St. S. Waterloo.*

*Exhibition is sponsored by
WCAC Management and Volunteers.*

*Exhibition will continue from
October 24 till November 05.
Gallery Hours:
Tuesday to Friday 10am to 4pm,
Saturday 10am to 2pm,
Sunday 1pm to 4pm.
Artist is present 2pm to 4pm daily.*

Nenechte si ujít výstavu obrazů našeho člena pana Miroslava S. Ošmery nazvanou "The life Journey". Oficiální pozvánku najdete na této stránce!

Připomínáme, že naše filmové pondělky začínají 9. září v kitchenerské knihovně a promítání bude pokračovat každé první pondělí v měsíci vždy v 18.30 hodin. Zahajujeme filmem podle Skvoreckého novely " Prima sezóna "

Ačkoli je parné léto, nezbyvá nám, než se vrátit na ledovou plochu MS v hokeji ve Švédsku. V číslu 52 Dobrého dne (jaro 2000) jsme komentovali úspěšnou stříbrnou medaili slovenských hokejistů na MS v Petrohradě proocetím, že Slováci zlatá medaile v blízké budoucnosti nemine. Uplynuly dvě zimy a slovenské národní mužstvo letos ve Švédsku předvedlo všem, co dovede. Poprvé v historii stanuli borci s dvojkřížem na prsou na nejvyšším stupni vítězů, dekorováni zlatými medailemi! Zůstává otázka, byli-li by to kanadané olympijskými vítězi v Salt Lake City, kdyby mohlo být slovenské mužstvo kompletní?

Vesele i vážně s J. Masarykem

Steve H. Petr

Jan byl synem velkého otce, zakladatele československého státu T. G. Masaryka. Jeho maminka, původem Američanka, ho něžně oslovovala " naše sluníčko ". Neměl akademického vzdělání jako jeho otec, ale byl osobností milou, hřejivou, plnou humoru a lidé všech politických zaměření i všech náboženství ho milovali doma i za hranicemi... Jan měl k nim také vřelý poměr a diplomaté i prostí lidé věděli, že jedná s člověkem, který nenosí masku. Používal stejného jazyka, když mluvil s králem, nebo s metařem. Žil dlouho v cizině, hodně cestoval, učil se cizí jazyky. Byl mistrem humoru a ironie, ale nezraňoval, vytvářel přátelskou náladu. Neměl rád lidi, kteří neměli smysl pro humor.

Na mírové konferenci v Paříži roku 1946 se jednání dostala do slepé uličky a nálada byla na bodu mrazu. Někdo zašeptal něco o Potěmkinovi. Jan se toho chytil a použil to jako vtip. Všichni se smáli, jen Rusové zůstali sedět s ledovou tváří. Jan dodatečně poznamenal: " já zapomněl, že Potěmkin byl Rus. Měl jsem jim předem oznámit že udělám vtip, aby mohli požádat telefonem Moskvu o instrukce, zda se mohou smát... "

Na veřejnost se také dostal příběh jedné nóbl dámy, která pořádala velký banket ve své venkovské vile. Vítila hosty, než vešli do hlavní haly a velmi taktně a šetrně naznačovala hostům menší místnost, kde si můžou, po dlouhé cestě, umýt ruce. Masarykova odpověď vyvolala menší zděšení : " děkuji lady, před chvílí jsem si umyl ruce tam za tím stromem... "

Jindy Jan vtipně poznamenal, že chápe proč tolik Angličanů se stalo námořníky na dalekých mořích: je to tím, že Angličanky jsou tak ošklivé, že muže neudrží nic doma, ale přidál, že už tady potkal také pár ženských, které by udržely námořníky na břehu...

O prezidentu Dr. Benešovi měl vysoké mínění. Bez obalu se vyjádřil, že to je takový profesor, který má na každý prd dvacet sedm důvodů a že to je velmi slušný člověk, který nikdy neřekne sprosté slovo a bezpochyby velký demokrat, neboť nechá mluvit Jana jak mu zobák narost...

O Čechoslovácích se vyjádřil, že většinou neumějí žít. Dřou se a myslí jen na peníze a když je jim padesát tak ztloustnou. Potom všechny úspory utratí v Karlových Varech na zhubnutí...

Jan zásadně nepoužíval puritánského slovníku. Příkladem je návštěva československé delegace v Severním Irsku roku 1944. V jednu chvíli povstal Irčan, předseda PEN klubu, pozvedl číši a s dávkou hrdoosti se dovolil přítomných pozdravit čs. delegaci v jejich rodném jazyku. Slova přitipku zapůsobila jako bomba mezi českými a slovenskými hosty. Na dotazy.

kdo ho tak pěkně naučil české výslovnosti, Irčan s nevinným úsměvem prozradil ministra zahraničí ČSR. Slova předneseného českého přípitku nelze dát ve slušných novinách jako je Dobrý den na papír.

Nejsmutnější zážitek Jana Masaryka jako politika a ministra zahraničí se odehrál v Moskvě po 2. světové válce, při rozhovorech se Stalinem, který naléhal na ČSR, aby opustila záměr přijmout Marshallův plán. Při návratu na ruzyňském letišti řekl Jan Masaryk zvědavým novinářům: " letěl jsem do Moskvy jako ministr svobodného státu, ale vrátil jsem se jako Stalinův pacholek. "

Velice smutný byl konec Janova života. Ráno 10. března 1948 byl nalezen mrtev na dlažbě, pod okny svého bytu v Černínském paláci. Dodnes nelze vyloučit plánovanou likvidaci jednoho z největších synů naší vlasti, na kterého stále vzpomínáme!

Úvahy okurkové sezóny

...ale ona vlastně už žádná okurková sezóna není. Ty horké dny, kdy se nic neděje, kdy díky dovoleným město zaznamená odliv lidí, a takový ten letní klid patří minulosti. Dnes nás ruch dopravy a davů pronásleduje vždy a všude a pracovní tempo a spěch neustávají. Toronto se navíc potýkalo se stávkou městských zaměstnanců, hlavně pak těch, kdo odvázejí odpadky. Všude se kupily pytle s odpadem, který v horkém počasí zapáchal a dával rozmnožovat škůdcům. Ukázala se neschopnost a neochota politiků situaci radikálně a dle zdravého rozumu řešit. Chybí statečný politik, který by strhl tu zapeklitou síť zákonů, které veřejným zaměstnancům dovolují nejen neposkytovat služby, ale i bránit lidem v tom, aby si odpad sami odvezli. Ontarijská vláda stávku ukončila po 16 dnech, ale škody jsou nedozimé, a budou mít dlouhodobé následky nejen hmotné, zdravotnické (rozmnožené krysy tu totiž zůstanou) ale i mravní ...--

V posledních letech se v Kanadě rozmohl nešvar oslovování křestním jménem. Takto neuctivě Vás oslovují všude: na pracovišti, na úřadě, ale i v obchodě, čili tam, kde jako zákazník jste pán. A protože anglická gramatika nemá rozdílné tvary u jednotného a množného čísla 2. osoby, můžeme oslovování křestním jménem namísto příjmením s titulem *Mr.* nebo *Mrs.* klidně považovat za prachobyčejné a familiérní tykání. Mnohému čtenáři to třeba nevadí, ale dle zásad slušného chování si dospělí, kteří se příliš neznají, vykají. Ostatně, je snad upuštěním od zdvořilostních zvyků naše dnešní společnost srdečnější? Takže dnes mi tyká nejenom pracovně vytižená zdravotní sestra, které jsem více méně vydána na milost, ale i mladý úředník v bance a dokonce sekretářka u právníka, kde jsem klientkou, v prostředí, které platí za baštu konservativního vystupování mě oslovuje familiérně. Nepomáhá, že se opakovaně prohlašuji příjmením. Jak že zní to české rčení „Chytrému napověz, ...“? Rozčiluji se už delší dobu a ptám se: proč? Až najednou mi to došlo. Je to jen obdoba toho, co tu už bylo. Za francouzské revoluce se všichni titulovali „občane“, v pozdější době jsme byli soudruzi a soudružky. Dnes také ti, kteří

utvářejí moderní společnost, chtějí člověka zbavit individuality i pocitu sounáležitosti s jeho odkazem, ke kterému patří po staletí utvářené dekorum a civilizovanost. --

Může mi někdo vysvětlit, proč můj kocourek, který za mnou všude chodí, a to i přesto, že si hraje na hrdého a snaží se nezadat si..., který prostě nakonec přijde všude tam, kde jsem, a sedne si mi i na rozečtené noviny, se vyhýbá pracovně, kde máme počítač? Je mu snad nepříjemné to záření? Cítí snad něco škodlivého nebo negativního, co my ne? --

Když jsme u pracovního tempa“, proč je tomu tak, že když navštívím samoobsluhu nebo supermarket kdekoli v Evropě, ať už v Paříži nebo v post-komunistické Praze, vidím, že pokladní při práci sedí, zatímco v Kanadě stojí? Myslela jsem, že je to proto, že zde mi zboží také šikovně a dobře balí, tak aby snad byla pohyblivější. Ale tím to nebude, neboť jednou mi v Anglii mladík potraviny také uložil do tašek, a vsedě. Podobná je situace některých bankách. V bance CIBC zaměstnankyně u přepážek stojí. Ve Scotia Bank úřednice, které určitě vykonávají více méně velmi podobnou práci, sedí. Proč mi slavnostní pocit z ubytování se v pěti-hvězdičkovém hotelu zkazil poznatek, že všichni recepční za pultem před počítačovými obrazovkami stáli? Nikde v dohledu židle ani stolička. (Na moje dotazy mi vedení neposkytlo vysvětlení.) Vždyť je přeci značný rozdíl smíme-li při výkonu namáhavé práce sedět nebo musíme-li osm hodin stát! Proč se zrovna v Kanadě, údajně liberální a pokrokové zemi, která se chlubí, že je nejlepší na světě, pracující - s výjimkou těch v odborech - setkávají s takovými podmínkami? O délce dovolené v porovnání s jinými vyspělými zeměmi ani nemluví.

Barbara Sherriffová

NOVÝ DOMOV

Informace z domova, pohledy z exilu,
zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě!

450 Scarborough Golf Club Rd.,
Toronto, Ontario M1G 1H1

Tel: (416) 439-9557

FAX: (416) 439-6473

satellite 1-416

Čtrnáctideník, který informuje nejen
o událostech v Kanadě,
ale i v České republice a na Slovensku.

(416) 530-4222

www.satellite1-416.com

P.O.Box 176, Station "E", Toronto, ON, M6H 4E2

DOBŘÍ DEN!

Můj malý orbis pictus

Vladimír Cicha

Nerad bych to zakřiknul, ale relativně, ba i absolutně vzato, nemám si valně nač stěžovat. Kromě oněch pár hodin spánku mám pro sebe všecken zbývající čas onoho úseku věčnosti, kterému se říká den.

Mými povinnostmi je placení účtů a daní, posekání trávy, posypání trávníku vápnem, upečení chleba, občasný nákup věcí užitečných stejně jako neužitečných, na vylepšení obydlí. Bez valnější úhony jsem mohl vystoupit z kola budování blahobytu o poznání dříve, než je v kraji zvykem. Dostalo se mi tím dost času k tomu pozorovat svět kolem sebe. Změny kladné i záporné, skandály vládních činitelů, rozmarnost počasí. Sliby vládami dané a převážně nesplněné...Našinci zbývá jen bezmocné pozorování...

(1) Obraz vytváří se pomocí různých zdrojů. Z informací, které dodávají média, z četby, z vlastních zkušeností.

Dosud jsem se nezbavil oné "schizofrenie" vyvolané životem v cizí zemi a návraty do domova původního. V něm mnoho se po roce 1989 změnilo k lepšímu, ba v mnoha směrech k nepoznání. Muselo být k tomu vykonáno mnoho dobrého. Země a její města vypadají docela jinak; vypadají tak, jak města, která stojí za podívanou, mají vypadat. Stálo to jistě mnoho úsilí a peněz a někdy mi připadá, že ke zvelebení v takovém rozsahu došlo v rekordním čase. Neboť světloňosi lepších zitrků potřebovali k devastaci těchto právě obnovených hodnot dvacet až čtyřicet let. A ničit je přece snazší než tvořit, budovat.

Bohužel, historická změna dosud nevyústila v poměry v jaké mnoho lidí, těch solidních, poctivých, bezúhoných a pracovitých, doufalo. O důvody ke zklamání a rozčarování není nouze. Ani pro nás, kteří z povzdálí vše sledujeme pomocí tisku, internetu či osobních návštěv a občasných návratů.

Dveřmi, dokořán otevřenými na Západ, ze zemi pokroku a snad i blahobytu, dostává se do českých luhů a hájů leccos. Výborné nápady stejně jako jevy krajně nežádoucí. Přichází Golem úspěchu za každou cenu a s ním i zločin, podvod, úpadek mravů a hodnot. Z magické láhve demokracie a svobodného podnikání vylézá džin korupce a podvodu. Někdy se dokonce zdá, jakoby se poměr věcí ze Západu převzatých a dobrých, měnil ve prospěch oněch horších a nežádoucích.

(2) Rokem 1989 ocitlo se Československo ve společenství, které bylo v roce 1938, za nechvalně známých okolností, nuceno opustit. Od té doby se i v tom demokratickém, západním světě leccos změnilo. Na té proměně měly

DOBŘÍ DEN!

velký vliv Spojené státy americké. Kromě jiného i ona masivní ekonomická pomoc Evropě po válce. V průběhu času nabyla dvojího významu: a) způsobila rychlé zotavení západní Evropy z následků války, b) posílila, snad až nezdravě, moc USA ve světě.

O tom prvním bodě není třeba pochybovat. K tomu druhému: dobrodějem non plus ultra může snad být jen pohádkový dědeček. Je poněkud naivní očekávat takové počínání od strýce Sama.

Navzdory tomu, na sklonku minulého století dopracovaly se Spojené státy v západní Evropě poněkud rozpačitých sympatií, které mnohdy se proměňují v nelibost až nepřátelství. Politická a ekonomická síla USA dosahuje mnohdy až určité brutality, nebo se to alespoň tak v mnohých evropských zemích pocituje. Je onen dosti negativní vztah Evropy k Americe pochopitelným důsledkem počínání Spojených států, nebo snad jen výrazem jakéhosi komplexu? Je to strach, obava ze znásilnění, nebo spíš závist?

(3) Najednou mě napadla otázka, proč po dvou světových válkách dvacátého století a po zkušenostech s totalitou, pokusem o komunismus a prokázanou neschopností jeho existence, po období plném útisku a mrtvol, šikanování a poznamenaných životů ve jménu ideologie, po utrpení nevinných, kdy všechen podfuk se provalil, proč místo problémů s totalitou nastaly problémy jiné. Kdo se o tyto záležitosti alespoň trochu zajímá, ví dozajista o čem mluvím. Z tohoto hlediska mne napadá, proč asi *Literární noviny* jsou dnes kromě literatury plné politických komentářů a to možná ve větší míře než před rokem 1968 nebo i v jeho průběhu. Je to, co se děje v Československu po čtyři a v České republice po devět let jen jistým odrazem situace v jiných demokratických zemích v této době? Nebo všechny a nebo většina oněch potíží, problémů a mnohdy i povážlivých situací je nežli českou specifikou? Jsou snad korupce, podvody a chabá schopnost vlády solidně vládnout výhradami platnými jen pro Českou republiku? Nevím. Spíš se mi zdá, že tyto jevy jsou stále běžnějším repertoárem mnohých politiků i v těch po léta nejvyspělejších zemích.

Pro tento stav mají odborníci jistě nejedno vysvětlení. Nechci je ale ani vědět. Neboť sotva co taková znalost změní. Na mém názoru, že pro politiku má se rozhodnout člověk poněkud jiný nežli ostatní. Podobně jako lékař. Odpovědnost řidiče tramvaje není malá, ale jde jenom o jistý časový úsek a o omezené množství pasažérů, navíc procento rizika karambolu je velmi nepatrné. Špatná vláda ale ve svém volebním období může napáchat škodu mnohem rozsáhlejšího a trvalejšího charakteru.

Není mi zcela jasné, proč v ČR tolik šancí bylo promarněno, proč ony tendence a neblahosti notoricky známé, nebyly dosud odstraněny. O tom, proč tomu tak je mnozí zasvěcenci mají svůj názor. Já jenom úžas. Leč i ten zavání smutkem. Neboť v oněch více než padesáti letech od poslední

světové války mohl se svět, a s ním v poslední dekádě i ČR, octnout v situaci poněkud optimističtější nežli je ta dnešní.

(4) Je pryč doba velkých revolucí a převratných změn, které se dějí v relativně krátkém čase. Západní svět postihla epidemie levicového liberalismu, jež vyústila v "politickou správnost", termín nikým a nikterak zevrubně nedefinovaný. Vždyť co je správné? Žít v pravdě, nepochybně. A nesprávné? Zabíjet a krást, podvádět v malém i ve velkém, nepochybně. Tyto základní pravdy ale ona teorie nijak valně nepřipomíná.

Ve dvacátém století dochází k masivnímu exodu lidstva z oblastí nerozvinutých a zaostalých, do oblastí prosperujících, do zemí kapitalistického západu. Důvody zaostalosti a bídý Třetího světa jsou mnohé. Dnes ale diskutují se jen některé z nich. Nejde ale jen o Třetí svět. Na exodu se podílejí i země, které vysloveně do takového afrického světa bídny úrovně ve všech směrech a parametrech, nepatří.

Spojené státy americké po dekádách považovány jsou za symbol svobody a demokracie... a dosud, relativně vzato, ještě právem. Nabízejí možnosti, jaké se v jiných zemích nenabízejí. Nabízejí stejně tak rozpory, dilemata, úpadkovou kulturu v míře monumentální. Jsou zemí Al Capona... ale což tento muž, stejně jako mnoho jiných slavných mafiánů, nebyl evropského původu?

Složitost politické situace ve světě je dneska značná. Není jednoznačnosti v posuzování správného a špatného. Není bílého a černého. Převažuje šedivá. Média mají dnes možnost podat okamžitou informaci o událostech kdekoli ve světě... a přece, je reálné se domnívat, že v těchto médiích neexistuje dnes cenzura?

(5) Stalo se, co se nemělo stát, co ale v samé podstatě nemůže zase tak moc překvapit. Došlo k nejedné, významné a ve své nechutnosti značné aféře zpronevěry na burze, na burze americké a tedy nejlivnější. Zcela pochopitelně víra realistů v nejmenší zlo kapitalistického systému, nedokonalého, leč dosud pro lidstvo zřejmě nejblahodárnějšího, je otřesena. K odhalení dochází nedlouho po nešťastném září loňského roku. A ostudné počínání magnátů světa finančního nejsou ojedinělá. Skandální a korupční aféry nejednoho člena té či oné vlády, propukající se spolehlivostí otáčení se země kolem své osy, jakoby se měnily v charakteristiku naší doby.

A tu se snad důvodná vděčnost západoevropských zemí za poválečnou pomoc od USA po 2. světové válce proměňuje v nelibost, nervozitu a mnohdy až nenávist; jevy snad diktované také strachem z americké ekonomické hegemonie. Napadá mě, zda není v západoevropských státech dosti síly, zda neexistuje tam účinný obranný mechanismus proti tomuto americkému vlivu, kromě Evropské unie?

DOBŘÝ DEN!

Spojené státy americké svou rozplnavostí politickou a ekonomickou dělají si ve světě nepřátele. Proč ale svět zapomíná na jejich roli jako smířčího soudce v nejedné svízelné politické situaci, pomocníka při živelných pohromách, dodavatele miliard dolarů do mnoha zemí, jejichž návratnost, dle mého laického úsudku, je mnohdy značně pofidérní? Případně, dovedeme-li úvahu ad absurdum, jak by asi svět vypadal, kdyby USA neexistovaly, nebo si hrály jen a jen na svém písečku, jako třeba Austrálie nebo Nový Zéland? Stal se skutečně z dobráckého a bohatého Strýce docela obyčejný manipulátor a vydřiduch?

Zlepšila by se situace, kdyby Hollywood a jeho studia byla vyhozena do povětří? Ano, ani já nejsem nijak nadšen produkcí současného amerického filmu. Není ale vina na stupiditě diváků, kteří stupidní filmy navštěvují? A kteří je vyžadují? Kde se začíná ten začarovaný kruh? Proč americká kinematografie, která vytvořila nejedno skvělé filmové dílo, ve své většině své produkce poklesla na úroveň sotva bidnou, mnohdy spíše nechutnou? Není jedním z důvodů skutečnost, že lidstvo tohoto času, unikající po padesát let pohromě, má roupy a ztrácí reálný cit pro pravou podstatu věcí, pro vlastní smysl života a existence? Ano, hollywoodští filmoví producenti dobře vědí, že valná většina diváckých mas jsou moulové a na jejich debilně budují své fenomenální výdělky. Je mi na nic z toho, když vidím jak se solidní, schopný herec propůjčil k roli ve filmu, kterému dominují jen výbuchy, ohlušující střelba, pády z hořčících mrakodrapů a krev, krev, krev. Nikoli krev zkoumaná učenci v laboratořích, ale krev prolévaná po asfaltu amerických velkoměst...

(6) Každá velká revoluce otřese, na dobu kratší nebo delší světem. Neboť změna, k níž dochází, je náhlá. A mnohdy podstatná. Dnes však, snad kromě několika státům menší významnosti, taková revoluce nehrozí. Dochází k proměnám pozvolným, mnohdy nenápadným, latentním. Jsou zaznamenávány jen těmi nejbystřejšími a schopností dedukce budoucích jevů obdařenými jedinci (takovým je např. kanadský laureát Nobelovy ceny J. Polonyi).

Dekadence Západu, mnohdy až nechutný materialismus jeho obyvatel, nekontrolovaný a dnes již nekontrolovatelný multikulturalismus, diktatura trhu a ve valné míře bezduchost populární kultury a umění: image (představa) jako modla, jako nezbytná vstupenka do skutečné společnosti...stačí nahlédnutí do všech dostupných televizních kanálů v jediný okamžik a bystřejšímu je jasné, k jaké banalitě a bezduchosti dnešní vyspělá společnost směřuje.

11. září roku 2001 samozřejmě nemálo ovlivní život v Americe i Evropě, hlavně ekonomicky. Následky můžeme pocítovat už dnes v obchodech při nákupech i jinde.

Navzdory tomu ale pokračuje se v procesu získávání finanční a tím i politické moci stále menší skupinou lidí. Politiků, průmyslových magnátů, členů významných podnikových rad ohromných koncernů. Nepochybuji, že v těch kruzích nejvyšších dochází k jevu, který prostý lid nazývá hrou *já na bráchu, brácha na mě!* Jenže, teď se cosi provalilo. A tu přichází zástupy právníků, aby malér zaretušovaly. Snad jim to nebude umožněno.

Vývojem technologie a počítačové techniky dochází k odumírání onoho letitého a prospěšného vztahu zaměstnavatel - zaměstnanec. Tento vztah je nahrazován stále častěji časově limitovaným kontraktem na to či ono dílo. Výsledkem je stále silnější odcizování, které se nakonec promítá do nejširších vrstev obyvatel. Výsledkem je též pokles kvality vykonané práce. Když jedinec ví, že za týden bude bez práce, je logické, aby se v závěru svého termínu snažil ze všech sil? Pochybuji.

Dnes se zaměstnanec stává opět číslem, figurkou. Jeho číslo je zaznamenáno v paměti počítače, což mu ale sotva pomůže, když prst direktora ukáže na něj jako na nadále nepotřebného jedince. Z počítače pak mizí jeho jméno s posledním vyplaceným šekem.

Slučování podniků v konglomeráty vytváří oprávněný pocit nejistoty, neboť každá taková aktivita znamená uvolnění jistého počtu pracovních sil. Ti, co v procesu zůstávají, jsou strachem o ztrátu místa v dalším kole nuceni ke stále většímu pracovnímu úsilí. Stres je symbolem dnešní moderní společnosti. Je jejím trapným paradoxem, že průměrná doba zaměstnanosti u stejného zaměstnavatele se povážlivě zkracuje. A naopak, podniky žehrají na rostoucí nabídku trhu pracovních sil, vyžadující od těch, kteří dosud v kole setrvali, větší a větší úsilí. Pokud se jim to nezdá, mohou jít...náhrada je početná! Zvolna, obava o existenci stává se tichým soudruhem těch stále zaměstnaných...

A v této situaci, rozhodli se islámští fundamentalisté udeřit. Kromě nevinně zabitých obětí dopad je a bude dalekosáhlý. Neboť obrana proti opakování podobné aktivity není levná. Ostatně, následky už se projevují a pocituje je každý. kdo si v obchodech pořizuje to nejnnutnější. A bude asi hůř. Americký prezident již pozměňuje stupnici důležitosti investic federálních bilionů. Obráněschopnosti země padnou za oběť jiná odvětví... třeba školství, ekologie a podobně. Bez ohledu na loňské září množí se zločiny mnohdy podivuhodných rozměrů a bestiálnosti, věková hranice jejich pachatelů klesá. V amerických školách (a nebude tomu možná brzy jinak ani v Evropě) dochází ke střelbě a obětem. Studentů, stejně jako učitelů.

DOBŘÍ DEN!

DOBRY DEN!

(7) Život na zemi poskytuje dosud mnoho radosti. A důvodů ke spokojenosti. Ještě se stále dá říci ... mohlo by být hůř!

Stvořitel stvořil tvora k obrazu svému, člověka, krále tvorstva. Dal mu řeč a rozum. Moc. Ale v jeho díle napomáhal mu nepochybně i ďábel. Z této podivuhodné spolupráce lze vyčíst a dopátrat se možné dokonalosti systémů v nichž tento *jeho* člověk existuje. Ten, jak se zdá, jen několik málo let po vážné kalamitě, ohrožující jeho vlastní existenci a způsobené jeho nedokonalostí a sklonem nejen ke skutkům dobrým, ale i zlým, dokáže rozeznat podstatné a důležité od nepodstatného a falešného. Tehdy skromně děkuje za svoji existenci, za možnost pohledět skromně na nejednu krásu, kterou svět, v němž žije, nabízí. Mnohdy si myslím, že snad jen v takových okamžicích snaží se žít svůj život v souladu s vyššími zákony, zákony přírodními. A nadneseně řečeno...s Desaterem.

A to je smutné konstatování. Vrhá stín na tento *můj malý orbis pictus...* Připomínám si název exilové knížky .... *a bude hůř*. A jsem dychtiv dozvědět se věrohodné informace a hypotézy, které by takové konstatování vyvrátily...

Pište nám!

Vladimír Bubak
22 Murray Hill Ct.,
Kitchener, Ont.,
N2E 1N9

Obah článků nemusí nutně vyjadřovat názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby.